

(Sz.) Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.064/2022/10.

A felperesek:

I. rendű: (I. r. felperes neve) (lakcím 1..)

II. rendű: (II. r. felperes neve) (lakcím 2..)

II. rendű: (III. r. felperes neve) (lakcím 3..)

A felperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd, iroda címe.)

Az alperes:

(alperes neve) Kft. ((alperes címe).)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Balsai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Balsai István, ügyvéd címe.)

A per tárgya:

Személyiségvédelmi igény érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

(Sz.) Törvényszék 20.P.21.600/2020/45.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Az alperes 20.P.21.600/2020/46., számú, 20.P.20.064/2022/7., a felperesek 20.P.21.600/2020/47., Pf.II.20.064/2022/8.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, az alábbiak szerint újraszövegezve megváltoztatja.

A bíróság megállapítja, az alperes a kiadásában megjelent (internetes oldal neve) internetes oldalon 2018. szeptember 19. napján a

A magánélet tiszteletben tartásához fűződő személyiségi jogot sért;

- az I. rendű felperes tekintetében az a valótlan állítás, hogy (I. r. felperes neve) I. rendű felperes „(település neve) környékén több száz hektár földterületen gazdálkodik”;
- a II. rendű felperes tekintetében az a valótlan állítás, hogy (II. r. felperes neve) II. rendű felperes a munkahelyén a (üzlet neve) üzlethálózatán belül köztudott a II. rendű felperes ((II. r. felperes neve)) „aktív és leplezetlen politikai elkötelezettsége, amit ... folyamatosan igyekszik a munkatársai körében is terjeszteni”, továbbá azzal, hogy ezzel összefüggésekben a II. rendű felperes munkáltatóját kérdésekkel kereste meg;
- a III. rendű felperes tekintetében annak közlése, hogy „vallási közösség szervezésére” szakosodott”, „feleségével kilenc gyermeket nevelnek”, „még a legkisebbet is bevitték a családi gazdaságba”, „az adózási törvények adta lehetőségeket kihasználva nem kell személyi jövedelemadót fizetniük”;
- az azzal kapcsolatos közlés, hogy az „ilyen összefonódások jelentik a korrupció melegágyát” azt a hamis látszatot kelti, hogy az I., a II. és a III. rendű felperesek korrupcióban érintettek.

A II. rendű felperes vonatkozásában az otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmét valósította meg az alperes azzal a magatartásával, hogy a II. rendű felperes otthonáról engedély nélkül fényképfelvételt készített és azt közzétette.

Megállapítja, az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnévhez való jogát azzal, hogy valótlanul állította „a (üzlet neve) hálózatán belül köztudott (II. r. felperes neve) aktív és leplezetlen politikai elkötelezettsége”, továbbá valótlanul híresztelte, hogy „folyamatosan igyekszik a munkatársai körében is terjeszteni politikai elkötelezettségét”.

Megállapítja, az alperes megsértette a felperesek képmáshoz való jogát azzal, hogy a (település neve) városában terjesztett az ítélet rendelkező része első bekezdése szerinti cikkel azonos című és tartalmú 2018. szeptember 9-i dátummal ellátott szórólapon a személyükről korábban készült fényképfelvételeket engedély nélkül szerepeltette.

Kötelezi az alperest elégtétel adásra akként, hogy 15 napon belül saját költségén az eredetivel azonos méretű, 19 600 (tizenkilencezer-hatszáz) darab kommentár nélküli megszövegezésű és az ítélet jogsértés megállapítására vonatkozó rendelkezését tartalmazó szórólapot juttasson el a (település neve)-i háztartásokba.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és a III. rendű felpereseknek személyenként 500 000 – 500 000 (ötszázezer – ötszázezer) Ft, a II. rendű felperesnek 800 000 (nyolcszázezer) Ft sérelemdíjat, valamint ezen összegek 2018. szeptember 10.

napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 158 349 – 158 349 (százötvennyolcezer-háromszáznegyvenkilenc-százötvennyolcezer-háromszáznegyvenkilenc) Ft perköltséget.

A feljegyzett 522 000 (ötszázhuszonkettőezer) Ft eljárási illetékből az I. és a II. rendű felpereseket személyenként 90 000 – 90 000 (kilencvenezer-kilencvenezer) Ft, a III. rendű felperest 81 000 (nyolcvanegyezer) Ft, az alperest 261 000 (kettőszázhatvanegyezer) Ft megfizetésére kötelezi a Magyar Államnak az adóhatóság felhívására.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 50 800 – 50 800 (ötvenezer-nyolcszáz-ötvenezer-nyolcszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 632 000 (hatszázharminckettőezer) Ft felperesi, és 144 000 (száznegyvennégyezer) Ft alperesi fellebbezési illetékből az I. rendű felperes 120 000 (százhúszezer) Ft, a II. rendű felperes 88 000 (nyolcvannyolcezer) Ft, a III. rendű felperes 108 000 (száznolcezer) Ft, az alperes 460 000 (négy-százhatvanezer) Ft megfizetésére köteles a Magyar Államnak az adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperes által szerkesztett (internetes oldal neve) internetes hírportálon 2018. szeptember 9. napján „(.....) (.....) – A (X) család” címmel cikk jelent meg (1. sorszám), amely a felperesek vagyoni helyzetének alakulásával, jövedelmi viszonyaival, a (Y) családhoz, valamint (település neve) polgármesteréhez, (polgármester neve)hez fűződő kapcsolatával foglalkozik. A bevezetőben a cikk témájaként a felperesi családot mint „(.....) életet élő tehetős famíliá-t” (2. sorszám) jelöli meg.

[2] A cikk a család (település neve)-i polgármesterhez való viszonyát akként minősítette, „olyan elkötelezetten állnak (polgármester neve) oldalán, mint a rádióból ismert (X)ék a '60-as években a kádári ideológia mellett” (3. sorszám).

[3] Beszámol arról, hogy a felperesek édesapja a rendszerváltást követő földrendezés során jutott mezőgazdasági földterületekhez, és ebből fejlődött ki a jelenleg is működtetett agrárcég. Majd közli „A visszahúzódo életet élő (X)ék az elmúlt években a város egyik legtehetősebb familiájává váltak.” (4. sorszám).

[4] Ezt követően a cikk az egyes felperesekre vonatkozó közléseket tartalmaz a következők szerint:

[5] Közölte, hogy a polgármesteri kampány egyik szervezője az I. rendű felperes élettársa, (személy neve) volt, aki a párjánál csaknem 20 évvel fiatalabb és ma már a polgármesteri hivatal kabinetirodáján dolgozik (5. sorszám).

[6] A II. rendű felperes 2011. óta a (település 2. neve)i (üzlet neve) ügyvezetője, a pozíciójából fakadóan jó anyagi körülmények között él. „(II. r. felperes neve)ék (városrész neve)on álló takaros háza előtt 10 milliós, (autó színe)színű (autó típusa) terpeszkedik” (6. sorszám). Utalt a cikk borítólapján közzétett fényképfelvételre, amely a II. rendű felperes házának kerítését, bejárati kapuját ábrázolja (7. sorszám).

[7] A III. rendű felperesre vonatkozóan az írás a következőket rögzíti: „... vallási közösség szervezésére „szakosodott”. Feleségével kilenc gyermeket nevelnek.”. Közli, hogy a III. rendű felperes családja is mezőgazdasággal foglalkozik, „még a legkisebbet is bevitték a családi gazdaságba”, melynek oka „az adózási törvények adta lehetőséget kihasználva, nem kell személyi jövedelemadót fizetniük.” (8. sorszám).

[8] A felperesek személyi körülményeit követően a gazdasági tevékenységüket elemzi. Állítja, hogy az I. rendű felperes „(település neve) környékén több száz hektár földterületen gazdálkodik.” (9. sorszám). Majd így folytatja: „Mezőgazdasági körökben úgy tippelik, a földek összértéke 1 milliárd forint körül mozog és évente minimum 50-70 millió forint bevételt hoznak a konyhára” (10. sorszám).

[9] „A (X) család és a média” alcím alatt részletezte a II. rendű felperes politikai megnyilvánulásait. Közölte, ezzel összefüggésben megkereste a II. rendű felperes munkáltatójának kommunikációs osztályát (11. sorszám), amelynek válasza szerint magánügynek tekintik a munkatársak politikai nézeteit, de határozottan felhívták a kollegák figyelmét, hogy tartózkodjanak a szélsőséges megnyilvánulásoktól az élet minden területén. Majd rögzítette: „a (üzlet neve) hálózatán belül ráadásul köztudott (II. r. felperes neve) aktív és leplezetlen politikai elkötelezettsége, amit információink szerint folyamatosan igyekszik a munkatartásai körében is terjeszteni.” (12. sorszám).

[10] Az írás befejezéseként felteszi a kérdést „Mit üzen a (település neve)-ieknek a (X) család helyezkedése? ... és, ami a legfontosabb: vajon hogyan és mivel törleszt a (X)éknak igen sokkal tartozó polgármester?” (13. sorszám).

[11] Az írás befejezéseként a sajtó feladatát fogalmazza meg a következők szerint: „A hatalomban lévők baráti, családi, rokoni kapcsolatainak ilyen egyértelmű megnyilvánulása esetén a sajtónak egyetlen feladata van a nyilvánosság megteremtése mellett: hogy felhívjuk a figyelmet arra, az ilyen összefonódások jelentik a korrupció melegágyát.” (14. sorszám).

[12] A szerkesztőség a cikkel megegyező tartalmú szórólapot juttatott el 19600 példányban a postaládákba bedobva a (település neve)-i lakosokhoz.

[13] A cikk és a szórólap egyaránt tartalmaz a felperesekről korábban készült és megjelent fényképfelvételt, amelyek jelen felhasználásához a felperesek nem járultak hozzá.

[14] A felperesek a cikkben megjelent egyes állításokkal, illetve abban a képmásuk hozzájárulásuk nélküli megjelentetésével összefüggésben peres eljárásokat kezdeményeztek a hírportál szerkesztősége és az akkori kiadója ellen.

[15] A (Sz.) Törvényszék előtt 7.P.20.358/2019. számon kezdeményezett sajtó-helyreigazítási perben a bíróság 7. sorszámú jogerős ítéletében kötelezte a szerkesztőséget annak közzétételére, hogy a perbeli cikkben „valótlanul állította, a (üzlet neve) üzlethálózatán belül köztudott (II. r. felperes neve) aktív és leplezetlen politikai elkötelezettsége. Valótlanul híresztelte, hogy (II. r. felperes neve) folyamatosan igyekszik a munkatársai körében is terjeszteni politikai elkötelezettségét.”

[16] A (Sz.) Törvényszék előtt 7.P.21.620/2018. számú sajtó-helyreigazítási perben a szerkesztőség mint I. rendű alperes elismerte: valótlanul állította az érintett cikkben, hogy az I. rendű felperes több száz hektár földterületen gazdálkodik, valótlanul híresztelte, hogy a földek összértéke 1 milliárd forint körül mozog és évente minimum 50-70 millió forint bevételt hoznak a konyhára. A bíróság a 6-I. számú végzésében a felek e tárgyban kötött részegyezségét jóváhagyta.

[17] A felperesek a képmáshoz való joguk megsértése miatt keresetet terjesztettek elő a (Sz.) Törvényszéken 7.P.21.621/2018. számon a szerkesztőség és a kiadó ellen arra alapítottnak, hogy a hírportál a cikkben képmásukat hozzájárulásuk nélkül tette közzé.

[18] Az elsőfokú bíróság a 12. sorszámú ítéletében a jogsértést megállapította, és a keresetben kért jogkövetkezmények alkalmazását rendelte el. Az elsőfokú bíróság ítéletét a (Sz.) Ítéltábla Pf.II.20.098/2019/6. számú ítéletében a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, a jogerős ítéletet a Kúria a Pf.IV.20.551/2019/5. számú határozatában hatályában fenntartotta. Az eljáró bíróságok nem fogadták el az említett per alpereseinek azt a védekezését, amely szerint a felpereseket érintő cikk témája közügy. Megállapították, a közlések a magán- és családi életükkel állnak összefüggésben, és a felperesek sem minősülnek közszereplőnek. Az írás által felvázolt személyi és gazdasági háló, valamint annak (település neve) polgármesteréhez fűzése öncélú közlés. Emiatt személyiségi jogaik nem korlátozhatók, fokozott tűrésű kötelezettségük a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:44. §-a értelmében nincs.

A kereset és az ellenkérelem

[19] A felperesek pontosított keresetükben kérték annak megállapítását, hogy az alperes a II. felperes munkáltatójának megkeresésével (11. sorszám), valamint a perbeli cikkben és szórólapon tett a tényállásban idézett kijelentéseivel megsértette a magánélet (8., 9., 12., 14. sorszám), a családi élet (1., 2., 3., 4., 5., 13. sorszám) és az otthon (6. sorszám) tiszteletben tartásához való jogukat. Ugyancsak az otthon tiszteletben tartásához való jog sérült a családi házról készült fotó közzétételével (7. sorszám).

[20] Emellett megsértette a képmáshoz való jogukat azzal, hogy a szórólapon engedély nélkül használta fel a képmásukat tartalmazó fényképfelvételeket.

[21] Megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez való jogát a 9. és a 10., a II. rendű felperesét a 12. sorszámú valótlan állításaival, illetve a valótlan állítások híresztelésével.

[22] Kérték az alperest elégtételadásra kötelezni oly módon, hogy saját költségén 15 napon belül az eredetivel azonos méretű 20 ezer darab kommentár nélküli, általuk megszövegezett szórólapot juttasson el a (település neve)-i háztartásokba.

[23] Ezt meghaladóan az I. és a II. rendű felperesek személyenként 3 000 000 – 3 000 000 forint, a III. rendű felperes 2 700 000 Ft sérelemdíj és annak 2018. szeptember 10. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére, valamint a perben felmerült a költségjegyzékben felszámított, összesen 950 093 Ft perköltség megfizetésére kérték kötelezni az alperest.

[24] Keresetük jogalapjaként a Ptk. 2:42. §-át, 2:43. § b), d), e) és g) pontját, 2:45. §-át, 2:51. § (1) bekezdés a) pontját, a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. tv. (a továbbiakban: Mvtv.) 7.- 10., 12. és 13. §-át jelölték meg.

[25] Jogi érvelésük szerint a magánülethez való jog sérelmét jelenti az az I. rendű felperest érintő valótlan állítás, hogy több száz hold földterületen gazdálkodik. A II. rendű felperes magánéletébe való beavatkozás munkáltatójának a megkeresése, továbbá az a valótlan állítás, amely a köztudomású politikai elkötelezettségére és annak munkatársai körében való terjesztésére vonatkozik. Utóbbi egyben sérti a II. rendű felperes jóhírnevét is. Állította, ezzel összefüggésben vezérigazgatói számonkérésre került sor, megrendült a vele szembeni bizalom, felmerült munkaviszonyának megszüntetése is, az ügy nemzetközi kríziscsoport elé került, (település 2. neve)re kellett költöznie.

[26] A III. rendű felperes szerint a magánélet tiszteletben tartásához való jogát sértik a róla közöltek. Az az állítás, hogy „vallási közösség szervezésére szakosodott”, azt a látszatot kelti, hogy vallási tevékenységét érdekből folytatja, ezzel rossz fényben tünteti fel az önkéntes vallási, jótékonyági tevékenységét. Emiatt többen távoztak az általa szervezett kisebb csoportból. A további közlés azt a hamis látszatot kelti, hogy a nagyszámú gyerekvállalás anyagi érdekből történt, továbbá hogy adóelkerülők. A munkahelyén, baráti körében, gyermekeinek pedig az iskolában – a tanároknak és a diákoknak egyaránt – magyarázkodnia kellett. A 14. sorszámú közléssel pedig az alperes a korrupció vádját fogalmazta meg a felperesekkel szemben.

[27] A családi élet tiszteletben tartásához való jogot sérti az írás címe, mert abban az egész családról, „így a szülőkről, a három gyerekről és a 14 unokáról negatív hangvételben írt, amellyel jogosulatlanul megsértette a család életét”. A „(.....) életet élő tehetős familia” kifejezés azt a hamis látszatot keltette, hogy a családjuknak bujkálniuk kell, valamilyen rejtegetni valójuk van. A (X) családdal való hasonlítás pedig azt a hamis látszatot kelti, hogy olyanok, mint a volt kommunisták. Azzal a közléssel, hogy a család az elmúlt években a város egyik tehetősebb családjává vált, növelte a felperesek és családtagjaik, így 81 éves szüleik biztonsági kockázatát. Utóbbi kapcsán utaltak arra, hogy a szüleik egyik 80 éves szomszédját kirabolták, miután pénzhez jutott. A 13. sorszámú közlés pedig a korrupció látszatát kelti.

[28] Érvelésük szerint az otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmét eredményezi a II. rendű felperes otthonáról közölt fénykép, és az ahhoz kapcsolódó valótlan közlés, amely azt a hamis látszatot kelti, hogy a megnevezett gépjármű a II. rendű felperes tulajdona.

[29] Hangsúlyozták, az alperes engedélyük nélkül használta fel a róluk készült fényképfelvételeket a színlapon.

[30] Valótlan az I. rendű felperesre vonatkozó az az állítás is, hogy a földek összértéke, amelyen gazdálkodik, 1 milliárd forint körül mozog és évente minimum 50-70 millió forint bevételt jelent.

[31] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, perköltséget nem számított fel.

[32] Vitatta, hogy az őket érintő közlés miatt a II. és a III. rendű felperesek a megjelölt hátrányt szenvedték (vezérigazgatói számonkérés, a munkáltató bizalmának megrendülése, felmerült a munkaviszonyának a megszüntetése, a III. rendű felperesnek illetve a gyermekeiknek magyarázkodniuk kellett). Érvelése szerint az a kérdés, hogy egyes, a nyilvánosságot alkalmanként vállaló magánszemélyek milyen politikai és gazdasági kapcsolatban vannak egy nagyváros vezetésével, a társadalmi vita körébe tartozik, és arra az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének fokozottabb védelme vonatkozik. Azt a kérdést, hogy a közlés a társadalmi vitához hozzájárul-e, a közlés témája és nem a valóságtartalma alapján

kell megítélni. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 32/12/2020. (VI. 19.) AB. határozatára. Utalt arra, a magánszféra védelme és a sajtószabadság, illetve a véleménynyilvánítási szabadság kollíziójának feloldása során a bíróságnak a konkuráló alapjogok közötti pozíció megfelelő kiegyenlítésével kell álláspontját kialakítania.

[33] A magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértésére a valótlan tényállítás nem lehet alkalmas, azt legfeljebb a valós információk nyilvánosságra kerülése sértheti. Ezért az I. és a II. rendű felperes szerinti valótlan közlések nem alkalmasak a magánélet tiszteletben tartásához fűződő joguk megsértésének a megállapítására.

[34] A III. rendű felperesnek az az érvelése, hogy az írás a vallási tevékenységét hamis színben tünteti fel, nem a magánélet tiszteletben tartásához való jogot sérti. Egyebekben hangsúlyozta, a III. rendű felperes tevékenységét illetően a véleményét fogalmazta meg, mint ahogyan a korrupcióra vonatkozó közlésben is. Emellett pedig a felperesi álláspont szintén a hamis látszat keltésére utal, amely megalapozottsága esetén sem a magánülethez fűződő jogot sérti.

[35] Az 5. sorszámú közléssel összefüggésben jogait legfeljebb (személy neve) érvényesíthetné. A felperesek nem fejtették ki azt, hogy mely közléseit kifogásolják, amikor állítják, hogy a családról, a szülőkről és a gyermekekről is negatív hangvételben írt. Önmagában a negatív hangvétel nem valósítja meg a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog sérelmét.

[36] A 2. és a 3. sorszámú kifogásolt közlés kapcsán a felperesek ugyancsak arra utaltak, hogy az hamis látszatot kelt, amely nem a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog sérelmét eredményezi, másrészt ha konkrétan kommunistáknak nevezte volna őket, a kijelentés véleménynyilvánításként lenne értelmezhető, amely sem a jóhírnév, sem pedig a becsület megsértésének a megállapítására nem adna alapot.

[37] A szülőket érintő közlés kapcsán a szülők jogosultak igényt érvényesíteni. A polgármesterhez fűződő viszony miatt a korrupciós háttér hamis látszatának keltése szintén nem a családi élet tiszteletben tartásához való jog körében értékelendő, mindemellett csupán véleményét fogalmazott meg.

[38] Azt, hogy esetlegesen valótlanul állította, hogy a (autó típusa) gépjármű a II. rendű felperes tulajdona, nem alkalmas az otthon tiszteletben tartásához fűződő jog megsértésére. A fényképfelvétel közlése ugyancsak nem alkalmas e jog megsértésének megállapítására, mert az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített részjogosultság nem egy tárgyat, hanem személyt véd. Utalt az Alkotmánybíróság 11/2014. (IV.4.) AB határozatának indoklására, amely kimondja, hogy az otthon azért védett, mert a magánélet színhelye.

[39] A jóhírnévhez való jog megsértésére alapított kereset kapcsán előadta, a kifogásolt közlések valótlanosságuk esetén sem alkalmasak az I. és a II. rendű felperes megítélésének hátrányos befolyásolására, ezért a jogsértés nem állapítható meg.

[40] A képmáshoz való jog megsértésének megállapítására irányuló kereset kapcsán az eljárás megszüntetésének van helye a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 176. § (1) bekezdés c) pontja és 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján, mert a felperesek e joguk érvényesítését a Pp. XVIII. fejezetében írt speciális szabályok betartásával kérhették volna.

[41] A jogsértés hiányában kérte elutasítani az elégtételadásra és sérelemdíj fizetésére kötelezésre irányuló keresetet is. Ez utóbbi kapcsán arra hivatkozott, hogy a felperesek részéről nem bizonyított nemvagyonni hátrány bekövetkezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[42] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, az alperes megsértette a felperesek magánélet tiszteletben tartásához fűződő személyiségi jogát a kiadásában megjelent (internetes oldal neve) internetes oldalon 2018. szeptember 9. napján a [http://\(internetes oldal neve\)/2018/09/09/\(.....\)milliomosok-a\(X\)-csalad/](http://(internetes oldal neve)/2018/09/09/(.....)milliomosok-a(X)-csalad/) link alatt közzétett „(.....) (.....) – A (X) család” című cikkel, továbbá a (település neve) városában terjesztett azonos című és tartalmú, 2018. szeptember 9-i dátummal ellátott szórólapokkal:

[43] I. rendű felperes tekintetében azzal, valótlanul állította, hogy „Az apa által megalapozott mezőgazdasági egzisztenciát az elsőszülött kamatoztatja leginkább, a (X)ék közül a legjelentősebb agrárius (I. r. felperes neve), aki (település neve) környékén több száz hektár földterületen gazdálkodik.”;

[44] II. rendű felperes tekintetében azzal, valótlanul állította, hogy „A (üzlet neve) üzlethálózatán belül ráadásul köztudott (II. r. felperes neve) aktív és leplezetlen politikai elkötelezettsége, amit információink szerint folyamatosan igyekszik a munkatársai körében is terjeszteni.”, továbbá azzal, hogy ezzel összefüggésben kérdésekkel kereste meg II. rendű felperes munkáltatóját;

[45] III. rendű felperes tekintetében azzal, hogy azt állította, „vallási közösség szervezésére „szakosodott””, „feleségével kilenc gyermeket nevelnek”, és „még a legkisebbet is bevitték a családi gazdaságba”, valamint, „az adózási törvények adta lehetőségeket kihasználva nem kell személyi jövedelemadót fizetniük.”

[46] Megállapította, az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnévhez való jogát azzal, hogy az ítélet rendelkező része első bekezdésében részletezett cikkben és szórólapokban valótlanul állította róla, „a (üzlet neve) üzlethálózatán belül köztudott (II. r. felperes neve) aktív és leplezetlen politikai elkötelezettsége”, valamint valótlanul híresztelte, hogy „folyamatosan igyekszik a munkatársai körében is terjeszteni politikai elkötelezettségét.”.

[47] Megállapította, az alperes megsértette a felperesek képmáshoz való jogát azzal, hogy a (település neve) városában terjesztett – az ítélet rendelkező része első bekezdése szerinti cikkel azonos című és tartalmú –, 2018. szeptember 9. napi dátummal ellátott szórólapokon a személyükről korábban készült fényképfelvételeket engedély nélkül szerepeltette.

[48] Kötelezte az alperest elégtétel adására akként, hogy 15 napon belül saját költségén az eredetivel azonos méretű, 19600 darab kommentár nélküli szövegezésű szórólapot juttasson el a (település neve)-i háztartásokba a következő szöveggel:

[49] A (alperes neve) Kft. kiadásában megjelent (internetes oldal neve) a (település neve)-i háztartásokba 2018. szeptemberétől eljuttatott „(.....) (.....) – A (X) család” című szórólapokkal megsértette (I. r. felperes neve), (II. r. felperes neve) és (III. r. felperes neve) magánélethez és képmáshoz fűződő, valamint (II. r. felperes neve) jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait. A (internetes oldal neve) jogsértése miatt a (alperes neve) Kft. az érintett személyektől elnézést kér, kijelenti, a jövőben tartózkodik a további jogsértéstől az érintett személyek vonatkozásában.

[50] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[51] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 800 000 Ft sérelemdíjat és annak 2018. szeptember 10. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

[52] A feljegyzett eljárási illetékből az I. rendű felperest 144 000 Ft, a II. rendű felperest 96 000 Ft, a III. rendű felperest 126 000 Ft, az alperest 156 000 Ft megfizetésére kötelezte. Továbbá akként rendelkezett, hogy a peres felek egyéb költségeiket maguk viselik.

[53] Határozatának indoklásába megállapította, a tényállásban írt ítéletben jogerősen megállapításra került, hogy a felperesek nem közszereplők, a cikk témája nem közügy, ezért személyiségi jogaik nem korlátozhatók a Ptk. 2:44. §-a szerinti fokozott tűrési kötelezettség hiányában. Ezért az alperes ezzel kapcsolatos védekezése nem foghat helyt.

[54] A magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelmére alapított keresettel összefüggésben kiemelte, e jog sérelmét a magánéletbe, különösen a mások intim szférájába való önkényes, azaz az érintettek akaratával, szándékával ellentétes, a tudomásuk nélküli beavatkozás jelenti, ha azt a gondosan mérlegelt körülmények sem indokolják. Utalt arra, az Mvtv. indoklása szerint a törvény célja, hogy az egész jogrendszert átható azon célokat, alapelveket rögzítse, amelyek az Alaptörvény VI. cikkében meghatározott magánülethez való jog védelmét garantálják, utalva e jognak a külön törvényben meghatározott elemeire is. Rámutatott, az Mvtv. általános jelleggel védi a magán- és családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásának a jogát. Ismertette a törvény indoklásában megfogalmazott célját, valamint a magánélet tiszteletben tartásához való jog törvényi definícióját. Ezen szempontok, valamint a törvényi tényállások figyelembevételével vizsgálta, hogy a per tárgyává tett egyes közlések a jogsértést megalapozzák-e.

[55] A magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelmét megalapozó példálózó jellegű törvényi felsorolás alapján arra a következtetésre jutott, jelentősége van annak, hogy valótlan vagy valós tényállásról, híresztelésről, értékelésről vagy véleménynyilvánításról van-e szó a keresettel érintett körben.

[56] Megállapította, az I. rendű felperes által sérelmezett közlések annyiban valósak, hogy nagyobb földterületen gazdálkodott a család a közlés megjelenésének időszakában és jórészt abból származott a jövedelmük. Ezt maga az I. rendű felperes sem tagadta, és az személyes adatnak minősül.

[57] A II. rendű felperes által sérelmezett közlésről jogerős ítélet állapította meg, hogy valótlan, és azt a perben meghallgatott tanúk is alátámasztották, akik azt is igazolták, hogy a cikk, továbbá a munkáltatóhoz feltett kérdések és az azt követő intézkedések a (üzlet neve) hálózatán belül nagyobb nyilvánosságot kaptak. Egyetértett az alperes álláspontjával, hogy a politikai aktivizmus a jóhírnév megsértésének megállapítására nem alkalmas, azonban annak híresztelése, hogy azt a felperes a munkaidejében teszi vezetőként, megvalósítja a jóhírnév megsértésének törvényi tényállását. Rámutatott, a közlés személyes adatokat is tartalmaz, mert megnevezi a II. rendű felperes munkahelyét, ezért az alperesnek ez a magatartása alkalmas a magánszférába történő beavatkozásra.

[58] Megállapította, a III. rendű felperes kapcsán tett tényállítások ugyancsak a magánszférába való beavatkozást jelentik. Kiemelte, a vallásgyakorlással kapcsolatos kijelentés pejoratív, túlzó és alkalmas a III. rendű felperes társadalmi megítélése hátrányos befolyásolására.

[59] Nem találta megalapozottnak a korrupcióra utaló közlés kapcsán a jogsértést, mert az nem tényállítás, hanem az alperes által összegyűjtött adatokból levont következtetés, nem öncélú közlés.

[60] A családi élet tiszteletben tartásához való jog sérelmét illetően rámutatott, az a közlés, hogy ki a felperes élettársa, mi a foglalkozása, mekkora a közöttük fennálló korkülönbség, e jogsérelem megállapítására nem alkalmas.

[61] Azt pedig, hogy a szülőkről, gyermekekről és az unokákról a közlés mely részei szólnak negatív hangvételben, a kereset nem részletezi, ennek hiányában a családi élet tiszteletben tartásához való jog sérelme nem volt megállapítható.

[62] A „(.....) életet élő tehetős família” kifejezés nem hordozza a felperesek által megjelölt tartalmat, nevezetesen nem kelti azt a látszatot, hogy a felperesek családjának rejtegetni valójuk van, illetve bujkálniuk kell.

[63] A '60-as évekbeli (X) családhoz való hasonlítás nem tényállítás, hanem vélemény. Csupán a felperesek politikai elkötelezettségére utal, nem pedig arra, hogy kommunisták.

[64] Nem állapítható meg, hogy a „visszahúzódó életet élő (X)ék...” közlés – annak szövegkörnyezetét is figyelembe véve – a felperesek szüleire vonatkozik. A felperesek helyezkedésével, a polgármesteri hála kifejezésével kapcsolatos kérdésfeltevés pedig nem e jogsértés keretében értékelendő. Ezért a családi élet tiszteletben tartásához való jog sérelmére alapított keresetet teljes egészében alaptalannak ítélte.

[65] Álláspontja szerint önmagában a II. rendű felperes ingatlana előtt álló autóval kapcsolatos közlés és a fényképfelvétel közzététele nem alapozza meg az otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmét, mert nem meríti ki az Mvtv. 10. § (2) bekezdésében megfogalmazott tényállást.

[66] Megalapozottnak találta ugyanakkor a képmáshoz való jog sérelmére alapított keresetet. Kifejtette, az alperes álláspontjával szemben a felperest választási jog illeti meg, hogy a képmáshoz való joga megsértésével kapcsolatos személyiségvédelmi igényét a Pp. általános vagy pedig a Pp. XVIII. fejezetében írt speciális szabályok szerint érvényesíti. A felperesek e választási joggal élve a szórólapokkal kapcsolatos képmáshoz való jog sérelme miatti igényt az általános szabályok alapján kívánták érvényesíteni, ezért arra a gyorsított per határidőre vonatkozó szabályai nem vonatkoznak, erre tekintettel érdemben vizsgálta e keresetet, és azt megalapozottnak találta.

[67] A jóhírnévhez való személyiségi jog iránti kereset kapcsán rámutatott, a (Sz.) Törvényszék előtt 7.P.21.620/2018. számú ügyben született részegyezségből megállapítható, hogy az I. rendű felperes által sérelmezett tényállítások valótlanok. Ugyanakkor ezen közléseket nem találta alkalmasnak arra, hogy az I. rendű felperesről kialakított társadalmi megítélést hátrányosan befolyásolják. A per tárgyát képező cikk ugyanis levezeti, hogy milyen módon teljesedett ki a család mezőgazdasági egzisztenciája hosszú éveken keresztül, így ha a földek összértékére, és az azokból származó bevételre vonatkozó adatokat túlbecsültek is, az a közmegítélés szerint nem lehet sérelmes az I. rendű felperesre.

[68] A II. rendű felperes keresete kapcsán rámutatott, önmagában a politikai véleménynyilvánítás, politikai elkötelezettség kifejezésre juttatása nem sértő az adott személyre nézve, az azonban, hogy az alperesi közlés szerint ezt a II. rendű felperes a munkahelyén vezetőként fejtette ki, a közmegítélés szerint ránézve hátrányos is lehet.

[69] A megállapított jogsértés kért jogkövetkezményeit illetően kizárólag a II. rendű felperes tekintetében talált megállapíthatónak a jogsértéssel összefüggésben olyan nemvagyoni sérelmet, amely indokolja a sérelemdíj megállapítását. Rámutatott, a perbeli közlések, valamint az alperes II. rendű felperes munkáltatójához intézett kérdései vezettek oda, hogy vele szemben több héten keresztül vizsgálat folyt, a közvetlen munkahelyén és a (üzlet neve) magyarországi területi egységeinél is szélesebb körben híre ment ennek, felmerült munkaviszonyának megszüntetése is, továbbá kénytelen volt lakóhelyet is változtatni. Az alperes „oknyomozása” miatt bekövetkezett nemvagyoni hátrány kompenzálására 800 000 Ft összegű sérelemdíjat talált alkalmazhatónak.

[70] Ezzel szemben az I. és a III. rendű felperesek nem igazoltak olyan nemvagyoni sérelmet, amelyek sérelemdíj megállapítására adhatnának alapot. Úgy ítélte meg, hogy az elégtételadás megfelelő és elegendő az őket ért sérelem kompenzálására.

[71] Kifejtett indokai szerint a peres felek pervesztességének-pernyertességének aránya azonos mértékű, erre figyelemmel rendelkezett akként, hogy a peres felek az államnak járó eljárási illetéken túl egyéb költségeiket maguk kötelesek viselni.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[72] A felperesek pontosított fellebbezésükben az elsőfokú ítélet keresetük szerinti megváltoztatását és az alperesnek a csatolt költségjegyzékben felszámított 1 102 493 Ft első- és másodfokú perköltségük megfizetésére kötelezését kérték.

[73] Másodlagosan az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását kérték akként, hogy az ítéltábla marasztalja az alperest összesen bruttó 1 102 493 Ft első- és másodfokú perköltségük megfizetésére.

[74] A másodfokú bíróságtól az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát kérték a Pp. 369. § (3) bekezdésének feltüntetésével. Anyagi jogszabálysértésként az Alaptörvény II. cikkének, VI. cikk (1) - (2) bekezdésének, 28. cikkének, a Ptk. 2:42.§ (1) – (2) bekezdésének, 2:43. §-ának, 2:51. § (1) bekezdésének, 2:52. § (1) – (3) bekezdéseinek, az Mvtv. 1. §-ának, 7. §-ának, 9. §-ának, 10. §-ának és 13. § (1) – (2) bekezdésének, valamint a Pp. 81. § és 83. § (2) és (3) bekezdésének, Pp. 266. § (2) bekezdésének és Pp. 279. §-ának megsértését jelölték meg, valamint a PK.12. számú állásfoglalásának téves alkalmazására hivatkoztak.

[75] Az egyes elutasított kereseti kérelmek kapcsán kifejtett érveik a következők:

[76] Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az a közlés, hogy „az ilyen összefonódások jelentik a korrupció melegágyát” tényállítás, nem pedig az adatokból levont következtetés, ezért az sérti a magánélet tiszteletben tartásához való jogot.

[77] Állították, a családi élet tiszteletben tartásához való jog sérelmére alapított pontosított keresetükben idézték az alperes sérelmezett közléseit, azt ennél pontosabban megjelölni nem lehet, ezért téves az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes álláspontja. Utaltak arra, hogy a személyiségvédelmi perekben is irányadónak kell tekinteni a PK.12. számú állásfoglalás II. pontjában írtakat.

[78] A II. rendű felperes változatlan álláspontja, hogy az otthona bejáratáról készült fényképfelvétellel, amely beengedni láttat az udvarba is, valamint a nem a tulajdonában álló nagyértékű személygépjárműről készült fénykép azt a hamis látszatot keltette, hogy a vagyonosodása szemmel látható, ez pedig megalapozza az otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmét.

[79] Az I. rendű felperes érvelése szerint tévesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a földek értékére és a bevételre vonatkozó valótlán tényállítás nem alkalmas arra, hogy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Hangsúlyozta, a jóhírnév sérelmének kimondásához nem szükséges a hátrányos eredmény bekövetkezése.

[80] Az elsőfokú bíróság az ítéletének sérelemdíjra vonatkozó rendelkezése ellentétes a jogszabályokkal és a kialakult bírói gyakorlattal mind jogalapjában, mind pedigösszecszerúségét illetően. A sérelemdíj és az elégtételadás eltérő jogintézmények, a jogalkotó célja, hogy azok egymástól függetlenül érvényesüljenek. Hivatkoztak arra, a sérelemdíj funkciója kettős: egyrészt kompenzációs szerepet tölt be, másrészt magánjogi büntetés a hasonló jogsértések megakadályozására a bírói gyakorlat szerint és jelen esetben az elégtétel nem elegendő az alperes további jogsértéstől való visszatartására. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése szerint a jogsértés tényén kívül a sérelemdíj megállapításához további hátrány bizonyítása nem szükséges. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj büntető jellegét figyelmen kívül hagyta.

[81] Az I. és a III. rendű felperesek szerint a sérelemdíj iránti igényt elutasító rendelkezés indokolása téves és hiányos is, amely nemcsak a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését sérti, hanem a tisztességes eljárás elvébe is ütközik.

[82] Részletesen ismertették az álláspontjukat alátámasztó eseti döntéseket a követelt sérelemdíj összegszerűségét is ideértve.

[83] Érvelésük szerint a Pp. 83. § (2) bekezdésének alkalmazására nem kerülhetett volna sor, mert az alperes sem az ellenkérelmében, sem pedig azt követően nem számított fel perköltséget, ehhez képest az általuk 2022. január 11. napján frissített költségjegyzék szerint bruttó 950 093 Ft-ban számították fel költségeiket, az elsőfokú bíróság azonban ezt figyelmen kívül hagyta.

[84] Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése a Pp. 83. § (3) bekezdésébe is ütközik, továbbá iratellenes is, az elsőfokú ítélet 49. pontjában írtakhoz képest ugyanis nem 50-50 %-os volt a pervesztesség-pernyertesség aránya. Másodlagos érvelésük szerint a Pp. 83. § (3) bekezdése alapján a Pp. 83. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazását mellőzni kellett volna, mert a per olyan követelés iránt folyt, amelynek összegszerű megítélése bírói mérlegeléstől függ, és a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összegek nem tekinthetők nyilvánvalóan eltúlzottnak.

[85] Az alperes pontosított fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme a sérelemdíj iránti kereset teljes elutasítására, a harmadlagos pedig a II. rendű felperes részére megítélt sérelemdíj „jelentős mértékű” leszállítására irányult.

[86] Érvelése szerint iratellenes és okszerűtlen a II. rendű felperes (település 2. neve)re költözését illető ítéleti tényállás. Hangsúlyozta, (tanú 1. neve) tanúvallomásából kitűnően a 2018. tavaszán, tehát a cikk és a szórólap megjelenését megelőzően, kb. fél évvel hangzott el a vezérigazgató által megtartott értekezleten, hogy az ügyvezetőknek, illetve az alkalmazottaknak egyaránt tartózkodniuk kell minden politikai megnyilvánulástól. A II. rendű felperes 2018. január 26-án tett nyilatkozatot a Hír Televízió műsorában (polgármester neve)rel kapcsolatosan, vagyis a tanú nyilatkozata és az események ehhez kellett, hogy kapcsolódjanak. Rámutatott, a tanú által használt kifejezések alapján („az én logikám szerint”) az elmondottak csak a véleményét juttatják kifejezésre. Arról, hogy a II. rendű felperesnek másik áruházban kellett dolgoznia, közvetlen tudomással nem bírt, mert ekkor már nem dolgozott a társaságnál. Kiemelte, (tanú 2. neve) tanúvallomása a megállapított tényállás szintén nem alapoZHató, hiszen a tanú az elmondottak kapcsán a „feltételes módban”, „pletyka nyomán” és az „én gondolataim nyomán” kifejezéseket használta, ezért az elsőfokú ítéletnek a II. rendű felperes költözésével kapcsolatos megállapítása sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését.

[87] Változatlanul fenntartotta a közlések társadalmi vita részeként való minősítésével kapcsolatos álláspontját, továbbá, hogy valótlán tényállítással nem lehet a magánélet tiszteletben tartásához való jogot megsérteni, a magánéletről szóló valós információk érintett akarata nélküli nyilvánosságra hozatala valósítja meg a jogsértést. Erre tekintettel e jog megsértése az I. rendű felperes vonatkozásában nem állapítható meg.

[88] Szintén megalapozatlan az elsőfokú bíróság döntése a II. rendű felperes e keresetét illetően. Az ellenkérelmében foglaltakat fenntartva hangsúlyozta, hogy az e körben tett nyilatkozatok ellentmondásosak.

[89] Utalt arra, hogy a közlések nem alkalmasak a II. rendű felperes becsületének csorbítására sem. Megítélése szerint a közlés tartalmából senki nem vonhatta le azt a következtetést, hogy a politikai véleményét a II. rendű felperes a szabad politikai véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit túllépve hangoztatta.

[90] Változatlan álláspontja szerint a III. rendű felperesre vonatkozó, a keresete szerint a vallási tevékenységét hamis színben feltüntető kijelentés nem a magánélet tiszteletben tartásához való jogát sérti, továbbá nem lépi túl a megengedett véleménynyilvánítás határait. Az legfeljebb a becsületét sérthetné, ilyen jogsértést azonban az elsőfokú bíróság nem állapított meg. Amennyiben elfogadható az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a jóhírnevet vagy becsületet sértő közlések is megalapozhatják az Mvtv. 8. §-ának sérelmét, akkor azt az elsőfokú bíróságnak külön meg kellett volna állapítania.

[91] A II. rendű felperes jóhírnévhez való jogának sérelmére vonatkozó ítéleti megállapítást illetően változatlan álláspontja az, hogy e közlések nem voltak alkalmasak a becsületének a csorbítására.

[92] Ugyancsak fenntartotta és megismételte a képmáshoz való jog sérelmével kapcsolatos érdemi védekezését, amelyből következően az elsőfokú bíróságnak e kereset tekintetében az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a 176. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel meg kellett volna szüntetnie.

[93] Sérelmezte az elsőfokú ítélet elégtételadásra kötelező rendelkezését, mert megítélése szerint az végrehajthatatlan. A döntés nem szolgálhat a végrehajthatói okirat kiállításának alapjául, mivel meghatározhatatlan, hogy mit kell érteni „(település neve)-i háztartások” alatt, továbbá bizonyíthatatlan és ellenőrizhetetlen a szórólapok „(település neve)-i háztartásokba” való eljuttatása.

[94] Túlzott mértékű a II. rendű felperes részére megállapított sérelemdíj összege. Megítélése szerint a II. rendű felperes nem bizonyított olyan konkrét egyedi sérelmet, amelynek kompenzálására ilyen nagy összegű sérelemdíj lenne méltányos.

[95] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet az alperesi fellebbezéssel érintett rendelkezéseinek helybenhagyását, és az alperes 1 178 693 Ft első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérték.

[96] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte. Hangsúlyozták, a tanútól több mint 3 év elteltével nem várható el, hogy korábbi dátumokra emlékezzen, ezért a fellebbezésben hivatkozott tanúvallomásban rögzített időpontok a jogvita elbírálása szempontjából nem mérvadók.

[97] Kiemelték, az Mvtv. 8. §-a kifejezetten akként rendelkezik, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértését jelentheti a jóhírnév megsértése. Az alperes valótlan tényállításokkal egyidejűleg megvalósította a magánélet tiszteletben tartásához, valamint a jóhírnévhez való jogának a sérelmét.

[98] A képmáshoz való jog sérelme kapcsán hangsúlyozták, hogy a jelen eljárásra a Pp. 503. § (3) bekezdése alapján az általános szabályok vonatkoznak.

[99] Utaltak arra, az alperes a pert megelőzően a sérelmezett szórólapokat a (település neve)-i háztartásokba eljuttatta, az ítélet végrehajthatóságát illetően nincs jelentősége annak, hogy mely háztartásokra vonatkozik, az egész város területén való eljuttatás a cél. A II. rendű felperes javára megítélt sérelemdíj a megvalósított jogsértéshez mérten nem eltúlzott, funkcióját sem képes betölteni.

[100] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet felperesek fellebbezésével érintett rendelkezéseinek a helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[101] A felperesek fellebbezése részben alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

[102] Az alperes fellebbezése kapcsán az ítéltáblának mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a cikk és a szórólap tartalma közügyeket vitat-e. Kétségtelen, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alkotmányos alapjogok között, „anyajoga” az ún. kommunikációs alapjognak, amely csak kivételesen más alapjog érvényesülése érdekében korlátozható. A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére [Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdés]. Azt az alperes sem állította, hogy a felperesek közéleti szereplőnek minősülnek. Érvelése szerint a kifogásolt írás a felpereseknek (település neve) polgármesteréhez fűződő kapcsolatrendszerére miatt minősül közügynek.

[103] A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. tv. (Bszi.) 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróságok a vitássá tett vagy megsértett jogról véglegesen döntenek. A 6. § kimondja, a bíróságok határozata mindenkre kötelező.

[104] A tényállásban ismertetett és a felperesek által kezdeményezett képmáshoz való jog megsértésének jogkövetkezményei iránti perben a bíróság jogerős ítéletben, valamint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozatában szereplő döntése azon a tényen alapult, hogy az írás tartalma nem közügyeket vitató, ezért nem érvényesül a szólásszabadság fokozott védelme a felperesek személyiségi jogainak korlátozásában. A Bszi. hivatkozott rendelkezései alapján a jelen perben eljáró bíróság ettől eltérő álláspontot nem foglalhatott el. Mindemellett megjegyzi az ítéltábla, egyetért az eljáró bíróságok álláspontjával.

[105] Mindemellett utal az ítéltábla arra, az Mvtv. preambulumban megfogalmazottak szerint a magánélethez való jog minden embert megillet és azt a közügyek szabad vitatása során is tiszteletben kell tartani, erre figyelemmel a közéleti ügyek szabad vitatása sem járhat a magán- és családi élet, valamint az otthon sérelmével.

[106] Pp. 2. §-a a polgári perjog legfontosabb alapelvét, a rendelkezési elvet fogalmazza meg. A Pp. 2. § (1) bekezdése szerint a felek szabadon rendelkeznek a perbe vitt jogaikkal. A (2) bekezdése kimondja: a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.

[107] Az eljárásjogi értelemben vett fél rendelkezési joga az alkotmányos önrendelkezési jog egyik aspektusa, eljárásjogi vonatkozása, amely az egyén autonómiáját érinti, illetőleg azzal kapcsolatos [1/1994. (I.07.) AB határozat]. A fél rendelkezési joga kifejezésre jut abban, hogy a keresetlevélben meghatározza a per tárgyát, az általa érvényesíteni kívánt jogot az anyagi jogi jogalap meghatározása útján [Pp. 170. § (2) bekezdés b) pont]. A rendelkezési elvből következően a felperes szabadon dönti el, hogy kivel szemben és milyen tartalommal kíván pert indítani. A kérelemhez kötöttség elve érvényesül a per érdemében való döntés során is, amelyet a túlterjeszkedés tilalma fejez ki [Pp. 342. § (1) bekezdés]. A kérelemhez kötöttség nem csak a kereseti kérelemhez (petitumhoz) kötöttséget jelent, hanem a fél jogállításhoz való kötöttséget is. A Pp. 342. § (3) bekezdése ugyanis kimondja, hogy törvény eltérő rendelkezése hiányában az érdemi döntés nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított.

[108] A per elbírálása során irányadó Pp. fentiekben írt rendelkezései alapján nem tartható a személyiségi jogi perekben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (1952-es Pp.) alkalmazása során kialakult gyakorlat, mely szerint nem sérti a kereseti kérelemhez kötöttség elvét, ha a bíróság nem a felperes által megjelölt, hanem a konkrét tényálláshoz igazodó adekvát személyiségi jog megsértését állapítja meg (Kúria Pfv.20.168/2017/7., BDT2020. 4181). A felperesek keresete részbeni elutasításának indoka, hogy egyes sérelmezett közlések kapcsán nem az adekvát személyiségi jogot kívánták érvényesíteni.

[109] A felperesek által előadott tények tehát nem feleltethetők meg az állított anyagi jogi rendelkezéseknek, melyre az alperes ellenkérelmében rámutatott, ezért az elsőfokú bíróságot e tekintetben a Pp. 237. §-a szerint anyagi pervezetési kötelezettség nem terhelte.

[110] Magánélet tiszteletben tartásához való jog:

[111] Az Mvtv. 1. §-a előírja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy a magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását (a továbbiakban: együtt), magánélethez való jogát tiszteletben tartsák. Az Mvtv. 2. § (1) és (3) bekezdései szerint a magánélethez való jog a személyiség szabad kibontakozásához való jog része, amelynek értelmében az egyént szabadság illeti meg élete felelősségteljes önálló alakítására, a család, otthon és emberi kapcsolatok létesítésére és megővésére. A magánélethez való jog lényege, hogy azt – külön törvényben meghatározott kivételekkel – az egyén akarata ellenére mások ne sérthessék meg. Az Mvtv. 6. §-a úgy rendelkezik, hogy a magánélethez való jog védelmének részletes szabályait külön törvények, különösen a Polgári Törvénykönyv, a Büntető Törvénykönyv és az információs önrendelkezésről szóló törvény rendelkezik. A törvény miniszteri indokolása szerint a magánélet átfogóbb védelmének érdekében indokolt az egész jogrendszer átható célok és alapelvek rögzítése, melyek garantálják az Alaptörvény VI. cikkében meghatározott magánélethez való jog védelmét és utalnak e jog lényeges, külön törvényekben meghatározott elemeire.

[112] Az Mvtv. 8. § 1) – (2) bekezdése a magánélet tiszteletben tartásához való jog tartalmát részletezik, és példálózó jelleggel rögzítik e jog megsértésének fontosabb eseteit. E szerint a magánélet tiszteletben tartásához való jog célja – különösen – a névviseléshez való jog, a személyes adatok, a magántitok, a képmás- és hangfelvétel, a becsület és a jóhírnév védelme. A magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértését jelentheti az egyén által, különösen a magánélettel kapcsolatban megőrizni kívánt személyes adattal, titokkal, képmással, hangfelvétellel való visszaélés, vagy a becsület és a jóhírnév megsértése. A törvényjavaslatához fűzött miniszteri indokolás kiemeli, hogy e körben is érvényesül a törvény azon alapelve, miszerint a magánélethez való jog lényege, hogy azt – külön törvényben meghatározott kivételekkel – az egyén akarata ellenére mások ne sérthessék.

[113] A jogszabály rendelkezéséből kitűnően a magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelme a jóhírnév megsértése esetén is megvalósulhat. Ebből következően az alperes érvelésével ellentétben nincs jelentősége annak, hogy a jogsértő közlés egyébként valós-e. A fentiekre figyelemmel nem foghat helyt az alperesnek a 9. sorszámú közlést érintő fellebbezési érvelése.

[114] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdés a) – b) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá, hogy felülbírálati jogkörei közül melynek, vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[115] 11. sorszám: Az alperes fellebbezése nem tartalmaz indokolást arra, hogy miért tekinti jogsértőnek, hogy az elsőfokú bíróság megállapította, miszerint a sérelmezett magatartás megvalósítja a II. rendű felperes magánélet tiszteletben tartásához való jogának sérelmét, erre tekintettel ezen ítéleti rendelkezés érdemi felülbírálatára a fentiek szerint nem kerülhetett sor.

[116] 12. sorszám: A perben a közlés valótlanlansága már nem volt vitatható. A (Sz.) Törvényszék 7.P.20.358/2019/7. számú jogerős ítéletére tekintettel az alperes fellebbezésének

az az érvelése, hogy a közlés a társadalmi vita része, illetve a magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelmét azért nem eredményezheti, mert az valótlan, a fentiekben kifejtettek szerint alaptalan. Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a valótlan tartalmú közlés alkalmas a II. rendű felperes hátrányos megítélésére, azt a Ptk. 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint értékelve ezáltal egyidejűleg a közlés megvalósítja a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév megsértését is. Az ítéltábla e körben csupán visszautal az elsőfokú ítélet helyes indokaira. E tekintetben az ítéltáblát a (M.) Járásbíróság 1.P.20.257/2020/2. számú végzése nem köti [Pp. 263. § (2) bekezdés].

[117] Az alperes további e közlést érintő fellebbezési érvei a sérelemdíj iránti igény körében a későbbiekben kifejtendők szerint értékelendők.

[118] 8. sorszám: Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a III. rendű felperesről közölt tényállítások olyan személyes adatok, amelyek közlése önmagában megvalósítja a magánélet tiszteletben tartásához való jogának sérelmét. Az, hogy a való tények közlésével az írás mit sugall, a becsülethez, illetve a jóhírnévhez való jog megsértése körében lenne értékelhető. Ilyen tartalmú keresetet azonban a III. rendű felperes nem terjesztett elő, ezért arról az elsőfokú bíróság nem is dönthetett.

[119] 14. sorszám: A fentiekben írtak szerint a magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértése a jóhírnév sérelmével is megvalósulhat. Az elsőfokú bíróság az erre vonatkozó keresetet azért tekintette alaptalannak, mert a sérelmezett közlést véleménynek tekintette. Az összegyűjtött adatokból levont következtetés azonban nem csak vélemény formájában, hanem tényállításként is megjelenhet. Ezért a fellebbezés kapcsán mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a kifogásolt közlés tényállításnak vagy véleménynek minősül-e. A kifogásolt közlés tényállításként való megítélésénél az nem ragadható ki a szövegösszefüggéseiből. A Ptk. 12. számú állásfoglalásra is tekintettel azt szükséges vizsgálni, hogy a közlés az olvasók számára ténylegesen milyen tartalmat hordoz; a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A cikk egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A cikk szövegének egészét értékelve az állapítható meg, hogy az alperes részben valótlan tények közlésével, részben valós tények csoportosításával azt sugallja, hogy a felperesek politikai kapcsolataik révén jutottak tisztességtelen előnyökhöz. Ezt egyértelműen kifejezésre juttatja a sérelmezett közlést megelőző szövegrész. Erre figyelemmel a kifogásolt közlés burkolt tényállítás, amely a felpereseket korrupció elkövetésével gyanúsítja. A tényállítás egyértelműen alkalmas a felperesek hátrányos társadalmi megítélésére. Azt pedig, hogy valós, az alperes sem állította. Ebből következően az megvalósítja a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév megsértését és ezáltal az Mvtv. 8. § (2) bekezdése alapján a magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelmét.

[120] A családi élet tiszteletben tartásához való jog:

[121] Az Mvtv. 9. § (3) bekezdése szerint a családi élet tiszteletben tartásához való jog sérelmét jelenti különösen mások családi életének jogosulatlan megsértése, zavarása, vagy mások családi életébe való jogosulatlan beavatkozás.

[122] Az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a felperesek által megjelölt közlések (1., 2., 3., 4., 5., 13.) nem merítik ki a nevezett jog törvényi tényállást, azok legfeljebb más jogsértés megállapítására adhatnának alapot. Erről azonban a kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság kereset hiányában nem dönthetett. Mindemellett egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság e jogsértéseket illető továbbiakban kifejtett álláspontjával is.

[123] Az otthon tiszteletben tartásához való jog:

[124] Az Mvtv. 10. § (2) bekezdése szerint az otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmét jelenti különösen mások otthonába való jogosulatlan behatolás, vagy egyéb sértő, zavaró, zaklató módon történő jogosulatlan beavatkozás. Az otthon főnév jelentése személyes lakóhely (WikiSzótár.hu). Az alperes nem vitásan fényképfelvételt készített a II. rendű felperesnek otthont nyújtó családi házról és azt közzétette a cikkben és a szórólapon egyaránt. Az ítéltábla álláspontja szerint a személyes lakóhelyről való hozzájárulás nélküli fényképfelvétel készítése és közzététele megvalósítja az Mvtv. 10. §-ában védelemben részesített otthon tiszteletben tartásához való jog sérelmét. Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése alapján ugyanis a magánszféra jogok védelmi köre az otthonra mint térbeli szférára is kiterjed, ahol a magán- és a családi élet kibontakozik. Az arról engedély nélkül készült engedély nélküli fényképfelvétel közzététele az otthon nyugalma sértő beavatkozás. Egyetért ugyanakkor az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a gépjármű tulajdonjogára utaló közlés valótlanosága esetén nem e jogsértés megállapítására adhat alapot.

[125] I. rendű felperes jóhírnévhez való jogának sérelme:

[126] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő valótlan tényt állít, vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

[127] A jogerős ítélet alapján nem volt vitatható, hogy az I. rendű felperes vagyoni helyzetére vonatkozó kifogásolt tényállítások valótlanok. A jóhírnév sérelmét megvalósító magatartás törvényi tényállása – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helytállóan megállapította – megköveteli, hogy a valótlan tényállítás alkalmas legyen az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására. Annyiban helytálló a felperesi fellebbezés, hogy a hátrányos eredmény bekövetkezése a jogsértés megállapításához nem szükséges. Egyetért azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, önmagában az a tény, hogy a közölt adatok nem hűen tükrözik az I. rendű felperes jogviszonyait, nem alkalmas a társadalom negatív ítéletének a kiváltására, ezért megalapozottan utasította el az elsőfokú bíróság a keresetet.

[128] Alaptalanul kifogásolja az alperes, hogy az elsőfokú bíróság érdemben bírálta el a képmáshoz való jog érvényesítése iránti keresetet. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a képmáshoz való jog megsértésére alapított igény nem csak a Pp. 502 – 504. §-aiban szabályozott speciális szabályok szerint érvényesíthető. Az alperes által hivatkozott jogirodalmi állásponttal szemben a Pp. 502 – 504. §-ához fűzött indoklás kifejezetten kimondja, hogy a képmáshoz való jog iránti sérelem orvoslására nyitva álló, a Pp. 502. §-ában szabályozott határidő elmulasztása nem érinti az általános szabályok szerinti személyiségi jogi per megindításának a lehetőségét. A felperesek keresetük jogalapjaként a Ptk. 2:52. §-át, és az Mvtv. 8. §-át jelölték meg, vagyis általános személyiségi jogi pert kezdeményeztek. Erre tekintettel a jelen perben nem irányadó a képmáshoz és hangfelvételhez való jog érvényesítése iránt indított per speciális szabályai, és e perindítás feltételeinek hiányában nincs helye az eljárás megszüntetésének (hasonlóan: BDT2021. 4362).

[129] Sérelemdíj

[130] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés alapján a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra vonatkozó jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés kimondja, a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset összes körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel egy összegben határozza meg.

[131] A sérelemdíj a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetlen kompenzációja, és egyben magánjogi büntetése is. A 2:52. § (1) bekezdéséből kitűnően az érintett az őt ért nemvagyoni sérelemért követelhet sérelemdíjat. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a fordulata, hogy a „jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges” csupán a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felperest, de nemvagyoni sérelem hiányában nem teszi lehetővé sérelemdíj követelését. A személyiségi jog megsértésének tehát nem automatikus következménye a sérelemdíj alkalmazása. A jogosultat ugyan nem terheli a hátrány bizonyítása – ez nem feltétele a sérelemdíj megítélésének – azonban az érintett az őt ért nemvagyoni sérelemért követelheti a sérelemdíjat, annak funkciója a személyiségi jogok megsértésével okozott nemvagyoni sérelmek kompenzálása (BDT2021. 4386).

[132] A sérelemdíj mértékének meghatározásakor a jogintézmény büntető funkciójára a sértettnek okozott hátrány nagyságától függetlenül figyelemmel kell lenni. Így a bíróság a sérelemdíj mértékében akkor is kifejezésre juttathatja a társadalom rosszallását, ha a sértettnek okozott hátrány nem jelentős (BH2020. 325).

[133] Az I. rendű felperes személyes meghallgatásakor hátrányként értékelhetően azt adta elő, hogy „de jól megy nektek” megjegyzéseket kaptak a szórólapok és a cikk megjelenését követően. Emellett arra hivatkozott, hogy a tágabb családban feszültség alakult ki, a családban többek rosszallását váltotta ki a (település neve) polgármesteréhez fűződő kapcsolat, valamint az ő politikai támogatása. Az ezzel kapcsolatos közlés azonban nem volt a per tárgya.

[134] A III. rendű felperes állította, hogy a közlések kapcsán magyarázkodásra kényszerült, illetve a közösségből két fő távozott a szórólap megjelenése után. Előadását azonban nem igazolta, sem tényszerűen, sem pedig abban a vonatkozásban, hogy az említett személyek távozása összefüggésbe lenne hozható az alperes által közltekkel.

[135] Megalapozottan kifogásolta az alperes a bizonyítékok értékelését a II. rendű felperest ért hátrányok körében. A II. rendű felperes arra hivatkozott, hogy az alperes magatartása miatt vizsgálatot indítottak ellene, amelynek nem volt ugyan negatív következménye, de amíg az zajlott, az nagyon megviselte. Állította, hogy a lakhelyváltás is az alperes magatartásának a következménye. Azt, hogy a cikkben, illetve a szórólapon szereplő közlések, illetve azt megelőzően a munkáltató alperes általi megkeresése vezetett a munkáltató vizsgálatához, illetve a válságstáb összehívására az alperes cikkében, illetve a szórólapon megjelentek miatt került sor, cáfolja (tanú 1. neve) tanú vallomása. Ahogyan arra az alperes helytállóan hivatkozott, a tanú elmondása szerint erre 2018. tavaszán került sor, olyan időpontban, amikor arról a tanúnak még közvetlen ismerete volt, mivel 2018. júniusáig volt a (üzlet neve) (Sz.) Kft. ügyvezető igazgatója. Ehhez képest a cikk és a szórólap 2018. szeptember 9-én jelent meg, a munkáltató megkeresésére pedig 2018. július 23-i e-mailben került sor (35. sorszám). A tanú elmondta, hogy ebben az időszakban zajlott a vállalat átszervezése, arról közvetlen ismerete nem volt, miért nem a lakóhelyéhez közelebbi székhelyű áruház vezetői pozícióját kapta meg a II. rendű felperes. A tanúnak az csupán feltételezése, hogy a II. rendű felperesnek ezzel összefüggésben kellett lakóhelyet váltania. A tanú előadása szerint a munkáltató a II. rendű felperest a munkája és a politizálás közötti választásra készítette, ilyen előadást azonban maga a II. rendű felperes sem tett. Azt, hogy a II. rendű felperesnek a munkáltatója „kérésére” kellett (település 2. neve)re költöznie, saját előadásán kívül más nem bizonyítja. Helytálló ugyanis az az alperesi érvelés, hogy ennek hiteltérdemlő igazolására (tanú 2. neve) tanú vallomása nem alkalmas. Ez a tanú részéről ugyancsak feltételezés.

[136] A fentiekből kitűnően a Ptk. szabályozása mentesíti a felperest a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól. Nemvagyoni hátrány bizonyításának hiányában

is megítélhető azonban sérelemdíj a részére, ha az állított nemvagyoni jellegű sérelem bekövetkezése köztudomású tényként elfogadható (ún. köztudomás-doktrína). Az ezen felüli nemvagyoni hátrány bizonyítása a sérelemdíj mértékét növelő tényezőként értékelhető. Az ítéltábla álláspontja szerint köztudomású tényként értékelhető, hogy az adott személy életminőségét, társadalmi megítélését, elfogadottságát nyilvánvaló módon kedvezőtlenül érinti az, hogy korrupcióval hozzák összefüggésbe. Emellett a II. rendű felperes tekintetében az a valótlan állítás, hogy a munkahelyén vezetőként terjeszti politikai nézeteit, szintén köztudomású nemvagyoni jellegű sérelem bekövetkeztét teszi megállapíthatóvá. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az I. és a II. rendű felperes javára személyenként 500 000 Ft, a III. rendű felperes tekintetében pedig 800 000 Ft összegű sérelemdíjat ítelt arányosnak a köztudomású nemvagyoni hátrányok kompenzálására. Az összecszerűség meghatározásánál figyelemmel volt a jogintézmény büntető funkciójára is, értékelve, hogy az alperes a jogsértő közléseket nem csupán az internetes hírportálon megjelenő cikkében, hanem a szórólapon is közzétette.

[137] Elégtétel

[138] Az alperes nem vitatta, hogy a szórólapokat 19600 példányban juttatta el a (település neve)-i háztartásokba. Az elégtételadás esetén az indokolt nyilvánosságot a jogsértéssel érintett körben kell biztosítani. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan rendelkezett az elégtételadás módjáról.

[139] Lényeges továbbá, hogy az alperes ellenkérelmében az elégtételadásra irányuló keresetet kizárólag a jogsértés megállapíthatóságának hiányában kérte elutasítani. Annak felperes által kért módját nem vitatta, ezért a fellebbezésében tett ezzel kapcsolatos előadása ellenkérelem változtatás, amelynek a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján a (2) – (5) bekezdésben foglalt kivételek fennállta hiányában nincs helye.

[140] A felperesi fellebbezés kapcsán megjegyzi az ítéltábla, arra helytállóan hivatkoztak a felperesek, hogy az elégtételadás és a sérelemdíj funkciója egymástól eltérő. Az elégtételadás nem helyettesítheti a sérelemdíjat. Az elsőfokú bíróság azonban a sérelemdíj megállapításának jogszabályi feltételeit az I. és a III. rendű felperesek vonatkozásában nem ítélte fennállónak, nem látta igazoltnak sérelemdíjjal kompenzálendő nemvagyoni hátrány bekövetkeztét, ezért döntött annak elutasításáról. Ennek azonban a fentiekre tekintettel érdemben jelentősége nincs.

[141] Az elégtétel adása lényegében erkölcsi jóvátételt jelent. Funkcióját akkor képes betölteni, ha ismerteti a jogsértés tényét és annak mibenlétét (hasonlóan BDT2014. 3041.II.). Az elégtételt tartalmazó közlemény megszövegezésénél a bírói gyakorlat a személyiségvédelmi perekben is alkalmazandónak tekinti a PK. 15. számú állásfoglalást, amelyet az 1/2017. PJE határozat a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekint. Ennek megfelelően, ha a bíróság a keresetnek helytad, határozatában belátása szerint állapítja meg az elégtételadás szövegét. A felperesek által megszövegezett elégtételadásra vonatkozó nyilatkozat az előbbieken írt követelményeknek nem felel meg, ezért az ítéltábla akként rendelkezett, hogy a szórólapokon az alperes az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét tegye közzé.

[142] Megalapozottan kifogásolták a felperesek az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését. A Pp. 83. § (2) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél perköltségét a pervesztessége arányában téríti meg. Ha a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére. A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a fél perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. Helytálló az a felperesi érvelés, hogy az alperes perköltséget nem

számított fel, ezért a pernyertességük arányában a felperesek jogosultak az általuk felszámított perköltség megtérítésére.

[143] Téves ugyanakkor a felpereseknek a jelen perben a Pp. 83. § (3) bekezdésére történő hivatkozása. A felperesek sérelemdíj iránti igénye ugyanis a megítélthez képest nyilvánvalóan eltúlzottnak tekintendő.

[144] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jelen perben a peresztesség-pernyertesség aránya önmagában a sérelemdíj iránti igény megalapozottságának arányában nem határozható meg. Jelentősége van annak, hogy az érvényesíteni kívánt jogsértések közül hány került megállapításra, figyelemmel arra is, hogy a per tárgyává tett egyes állított jogsértő közlések mindhárom felperest érintik. Ennek számbavétele alapján az ítéltábla álláspontja szerint a rendelkező rész szerinti megváltoztatott tartalmú ítéleti rendelkezések figyelembevételével határozható meg a peres felek peresztességének, pernyertességének aránya 50-50 %-ban. Ennek megfelelően kötelezte az ítéltábla a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján az alperest a felperesek által a költségjegyzékben felszámított és a díjmegállapodáson alapuló ügyvédi munkadíjból álló részperköltségének a megfizetésére [32/2003. (VIII. 22.) IM r. 2. § (1) bekezdés a) pont] azzal, hogy a felperesek tekintetében a jogosulti egyetemlegesség nem áll fenn, ezért személyenként jogosultak a felszámított perköltség arányos részére.

[145] A feljegyzett elsőfokú eljárási illetéket a peres felek a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján ugyanilyen arányban kötelesek megfizetni azzal, hogy az illetékszámítás alapja az egyes felperesek által követelt sérelemdíj összege.

[146] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező rész szerinti újraszövegezéssel megváltoztatta.

[147] Az ítéltábla a peresztesség-pernyertesség arányát a másodfokú eljárásban is megközelítőleg azonosnak értékelte.

[148] A felperesek saját fellebbezésükhöz kapcsolódóan összesen 152 400 Ft, fellebbezési ellenkérelmükhöz kapcsolódóan 76 200 Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget számítottak fel. Fellebbezésük részbeni eredményességére tekintettel igényt tarthatnak a fellebbezésükhöz felszámított ügyvédi munkadíj 50 %-ára, azaz személyenként 25 400 Ft-ra, valamint az alperes fellebbezésének eredménytelensége következtében a fellebbezési ellenkérelem előterjesztésével kapcsolódóan felszámított 76 200 Ft ügyvédi munkadíjra, azaz személyenként 25 400 Ft-ra. Erre tekintettel az ítéltábla a Pp. 83. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperesek másodfokú perköltségének a megfizetésére, amely személyenként 50 800 Ft.

[149] A fellebbezési eljárási illeték számításának alapja a felperesek vonatkozásában az érvényesíteni kívánt sérelemdíj alapján határozható meg, így az I. rendű felperes tekintetében 3 000 000 Ft, a II. rendű felperes vonatkozásában 2 200 000 Ft, a III. rendű felperes tekintetében pedig 2 700 000 Ft, amelyből peresztességük arányában az I. rendű felperes 120 000 Ft-ot, a II. rendű felperes 88 000 Ft-ot, a III. rendű felperes 108 000 Ft-ot, míg az alperes 316 000 Ft-ot köteles megfizetni.

[150] Az alperes fellebbezése kapcsán az illeték az I. és a III. rendű felperesekre vonatkozó ítéleti rendelkezések megváltoztatásával összefüggésben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti meg nem határozható perérték alapján 96 000 Ft (2 x 48 000 Ft), a II. rendű felperes tekintetében (a megítélt sérelemdíj összegének alapján) 64 000 Ft. Tekintve, hogy az alperes fellebbezése teljes egészében alaptalannak bizonyult, az így felmerült összesen 144 000 Ft illetéket az alperes köteles megfizetni. A fentiek szerint rendelkezett az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési illeték viseléséről.

[151] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2023. január 13.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró